

Oponentský posudek na magisterskou práci **Kateřiny Tvardíkové: Jak ptáci požívají predátory**
– význam úplnosti vizuální informace.

Pokud mě paměť neklame, je diplomová práce Kateřiny Tvardíkové prvním případem, kdy můj student odevzdává svůj opus ve formě rukopisu více méně připraveného k odeslání do redakce vědeckého časopisu. A aby tomu nebyl konec, jedná o rukopisy dva. Na vině je ve velké jednoznačně kolegyně Tvardíkové, přesněji řečeno její nestandardní pracovní výkonnost. To, co pro běžného studenta plánuji na dvě sezóny, totiž zvládla za sezónu jedinou, a proto tedy dvě témata a následně i dva rukopisy.

Plně spokojen jsem i s dosaženými výsledky. První téma mělo dva cíle. Ověřit efektivitu preferenčního uspořádání krmítkových experimentů a současně prokázat, že sýkor v rozlišují mezi více a méně nebezpečným vzdušným predátorem. Obojí se podařilo. Je sice pravda, že k prokázání menšího strachu z poštolky by na této lokalitě stačilo jediné krmítko, preferenční uspořádání však přesvědčivě dokládá, že to není způsobeno tím, že by část sýkor v poštolce predátora nerozpoznala. Druhé téma představuje výpad evropského behaviorálního ekologa na území americké behaviorální psychologie. Podařilo se (zřejmě vůbec poprvé) prokázat, že zvířata užívají „amodal completion“ v „přírodních“ diskriminačních procesech. Možná neméně významné je však samotné předvedení toho, že experimenty s predikovatelnou odpovědí netrénovaných ptáků představují alternativu k pracnějším a interpretačně leckdy problematickým experimentům založeným na operantním podmiňování.

K osobě diplomantky jsem se dostatečně jasně vyjádřil již v prvním odstavci. Zde bych snad jen zdůraznil, že mimořádná pracovní výkonnost se týkala nejen terénní práce, ale i zpracování materiálu (což je mimořádně otravná aktivita vyžadující od studenta vysokou úroveň pracovní morálky) a (zde je můj podiv nejvyšší) i sepisování předložených opusů. Na tomto místě bych si nicméně neodpustil drobnou jedovatost. Přísluví prý vyjadřují spíše předsudky a jiné nectnosti prostého lidu než jeho moudrost, nicméně občas se nějaké hodí. Zde bych sáhl po „práce kvapná, málo platná“. Při práci nad rukopisy bylo proto vhodné udržovat si přiměřenou míru ostražitosti. Sepsat diskusi za odpoledne je zajisté výkon obdivuhodný, chybička se ovšem sem tam vloudí.

Je nicméně jasné, že předchozími větami jsem chtěl pouze narušit poněkud monotónní žánr panegyrika a na mém celkovém jednoznačně kladném hodnocení spolupráce s kolegyní Tvardíkovou nemohou nic změnit. Z něj pak plynou i veškerá formální doporučení týkající se její obhajoby.

Č.B. 2.6. 2009

Roman Tučs

